

Waarde Broeders,

Het begrip "waardigheid" is gangbaar en belangrijk in ons dagelijks taalgebruik. Schijnbaar routine matig gebruiken wij dit begrip in het gesproken woord en in geschrift. Waardigheid is nadrukkelijk verweven in onze dagelijkse omgang met onze medemensen. Min of meer vanzelfsprekend gaan wij ervan uit, dat waardigheid jegens onze mede mensen onlosmakelijk verbonden is met onze dagelijkse communicatie. Wanneer wij ons verdiepen, welke betekenis deze terminologie in werkelijkheid inhoudt, gaat er een wereld voor ons open en beseffen we, dat waardigheid een veelzijdige betekenis heeft in ons dagelijks functioneren.

De Zwitserse filosoof Peter Bieri, wiens boeken ik graag lees, publiceerde onlangs zijn nieuwste werk "een manier van leven", waarin hij de terminologie "waardigheid" van vele kanten belicht. Mede door het lezen van dit boek ben ik me verder gaan verdiepen in het begrip "waardigheid".

Menselijke waardigheid wordt tegenwoordig vooral gebruikt in verband met de volgende begrippen: Mensenrechten, (human rights), menselijkheid (humanity) veiligheid (human security) .

Ook wordt "waardigheid" genoemd in de discussie rond euthanasie, gezondheidszorg in het algemeen waarin het respect voor zorgbehoevendenden centraal behoort te staan met het streven naar het recht op een menswaardig sterven.

In ons land wordt de term "waardigheid" niet genoemd in de Grondwet, wel bijv. in de Algemene wet gelijke behandeling.

Het begrip "waardigheid" voor ons, niet alleen in theorie maar ook in het dagelijks leven. Peter Bieri onderscheidt in zijn inleiding over het begrip "waardigheid als levensvorm" een drietal dimensies:

De manier, waarop ik door anderen benaderd word.

De manier, waarop ik anderen benader.

De manier, waarop ik tegenover mijzelf sta.

Uiteraard vloeien deze vormen in elkaar over.

Voor deze categorieën geldt, dat we waardigheid kunnen beschouwen als het recht om niet vernederd te worden.

Wat heeft het begrip "waardigheid" voor mij te maken met de vrijmetselarij ?

Waardigheid binnen de loge is derhalve voor mij een kernbegrip geworden. Met het klimmen der jaren zijn helaas sommige broeders niet meer in staat op een normale manier binnen de loge te functioneren. Toch kunnen ze zich veilig voelen, ze worden met respect behandeld, hun waardigheid blijft behouden. Dit is een verschijnsel, dat algemeen in de Vrijmetselarij bekend is. Destijds werd hieraan al aandacht besteed in ons lijfblad. De teneur van deze beschrijving was voorspelbaar: Blijf deze broeders ook zoveel mogelijk als gelijkwaardig beschouwen, behandel hen met respect en laat ze in hun waardigheid.

In onze Loge wordt regelmatig verslag uitgebracht over bezoeken aan broeders thuis, die niet meer in staat zijn, onze Loge te bezoeken.

Ook deze activiteit is een onderdeel van onze broederschap. We proberen deze broeders bij de Loge te betrekken ook al zijn ze fysiek op afstand.

Achtbare Meester, waarde Broeders, in de geschiedenis en ook in onze huidige maatschappij zal het ons niet eenvoudig zijn, waardigheid te herkennen, laat staan te beïnvloeden.

Wij als groep trachten dit begrip te hanteren binnen onze eigen broederschap en hopelijk ook buiten onze Loge, alwaar wij ons kunnen profileren als Vrijmetselaar.